

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 46.

Tiende Session.

16de Møde.

Løvedagen, den 23de Octbr. Kl. 12.

(Fortsat.)

Sage (fortsat): Jeg vil minde ham om det Lovforslag, som nys blev debatteret, om Fæstes Overgang til Selveiendom, og om det andet Forslag, nemlig det om Erklæringers Meddelelse til Ansøgere og Klagere. Disse Forslag have ikke havt den nuværende Skikkelse oprindeligt; men efter lange Forhandlinger have Udkastene i en bestemt Skikkelse vundet Fleertallet for sig, og det har det ærede Medlem betragtet som sit naturlige Grundlag. Skjøndt jeg for mit Vedkommende skal være villig til i visse Punkter at vende tilbage til det oprindelige Forslag, og jeg skal erkjende, at der er enkelte Punkter i dette Forslag, om hvis Fortrinlighed der kan næres Tvivl, saa maa jeg tilstaae, at det er mig usforstaaeligt, hvorledes Afvigelserne kunne være Grund til aldeles at forcaste Forslaget. Naar man har seet, at vort oprindelige Forslag er blevet ændret i det andet Thing, saa kan ogsaa det andet Things Forslag blive ændret i dette Thing. Man har angrebet Forslaget som grundlovstridigt. Jeg erkjender tilfulde de ærede Medlemmers Ret til i saa Henseende at have Betænkelse; og dersom det skulde lykkes dem at overbevise mig om, at deres Paastand er rigtig, skal jeg være den Første til at gaae ind paa deres Betragtning af Sagen, og lade § 100 i Grundloven komme til Anvendelse; men jeg kan ikke indrømme, at Forslaget er grundlovstridigt. Der siges, at Initiativet berøves os; jeg kan ikke erkjende det; det er ganske vist, at For-

handlingen bliver besværligere og langsommere, naar Forslaget gaaer igjennem, og at Initiativet mindre let kan anvendes; men det staaer dog i Rigsdagens Magt at benytte Initiativet, naar den vil; der er ikke et Ord i Udkastet, der forbyder det. Der siges, at de Beslutninger, der tages efter § 3, skulle vedtages som Heelhed eller forcastes som Heelhed. Jeg erkjender, at dette er afvigende fra den Form, som nu er den gjældende; men jeg kan ikke erkjende, at det absolut er stridende mod Grundloven. Der er fordret i Grundloven 3 Behandlinger, og disse 3 Behandlinger kunne meget vel anvendes, uden at der stilles Ændringsforslag. Det er ganske vist en ringere Myndighed, der er givet, naar Ændringsforslag ikke kunne stilles, end naar de kunne stilles; men Grundloven har ikke tvingende bestemt Noget om, at Ændringsforslag skulde kunne stilles. Det maa erindres, at vi have forskjellige Forhold, der noget ligne det, her foreslaaes. Overalt, hvor forskjellige Forsamlinger skulle tage Beslutninger i samme Sag, er det ønskeligt, at den Form, der ellers anvendes, maa modtage en Modification. Det vil erindres, at f. Ex. Bestindiens og Grønlands Anliggender ligge baade under Rigsdagen og Rigsraadet. Dette fremkalder en besværligere og mindre heldig Behandling end den, der anvendes angaaende de Sager, der ene ligger under Rigsdagen, og skulde vigtige Spørgsmaal hyppigt afgjøres, maatte man, ligesom ved dette Forslag, indføre en simplere Behandling af Sagerne. Det kan altsaa ikke være en absolut Indvending imod dette Forslag, at det gjør, hvad der nødvendig maa gjøres, at det foreskriver de Former, der maae anvendes, naar tvende Forsamlinger skulle deeltage i en Be-